

Statstelegrafvæsenet med dets nuværende Organisation og med det til Raadighed værende Personale ikke indrettet paa allerede nu at overtage den Opgave, som herefter vilde tilfalde det. Hvad man tilsigter, er i det væsentlige kun, med Anerkendelse af de bestaaende Forholds Ret, at holde Muligheden aaben for og forberede en saadan Udvikling, og i Overensstemmelse hermed er nærværende Lovforslag udarbejdet. Medens dette som almindelig Regel hjemler Eneret for Staten til Telegraf- og Telefondrift (§ 1), hævder det fuldt ud de alt bestaaende Anlægs Ret (§ 4), dog at der forbeholdes Staten Ret til ved Ekspropriation mod Erstatning at erhverve private Anlæg (§ 6), medens der samtidig er aabnet Staten Afgang til ved Meddelelse af Koncessioner at udøve en kontrollerende og regulerende Indflydelse paa eventuelle nye Anlæg.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer i dette Afsnit af Lovforslaget skal man endnu bemærke følgende:

Til § 1.

Ved Udtrykkene „danst Land- og Soterritorium“ er det tilsigtet at bestemme Enerettens Omfang saaledes, at den gælder det hele Staten undergivne Omraade, og navnlig at affære enhver Tvivl om, at telegrafiske og lignende Anlæg, der forbinde Landets Ryster med andre Landes, ere indfattede under Statens Eneret.

Til § 2.

Bestemmelsen om Ministeriets Ret til at give private eller Kommuner Koncession til Anlæg og Drift af Telegrafer eller Telefoner danner et nødvendigt Supplement til Statens Eneret. Som ovenfor anthydet er det ikke Hensigten at udelukke al privat Virksomhed med Hensyn til Anlæg af den omhandlede Art, idet det vil kunne stille sig saaledes, at der er Trang til og gunstige Betingelser til Stede for et saadant Anlæg, uden at det dog findes rigtigt eller betimeligt at lade Staten iværksætte det. I saa Fald bør der selvfølgelig ikke lægges Hindringer i Vejen for, at den tilstedeværende Trang fyldestgøres ved privat eller kommunal Foranstaltning, medens der paa den anden Side aabnes Afgang for vedkommende Statsmyndighed til gennem Meddelelse af Koncession at varetage Samfundets Interesser i Forholdets Ordning.

Til § 3.

Med den oven for givne Bestemmelse af Enerettens Grund som Fyldestgørelsen af en Samfundsinteresse ere tillige Enerettens

Grænser givne. Hvor det drejer sig om Anlæg af elektriske Sjernmeddelelsesmidler, der tjene rent private eller indre tjenstlige administrative Interesser, har Statstelegrafvæsenet ingen Anledning til at gribe ind, men det maa her være den Private eller vedkommende Administration tilladt ubindret at ordne Forholdet efter eget Forgodtbefindende. I Overensstemmelse hermed er det under Litra a tilladt Kommuner eller kommunale Institutioner at anlægge Telegrafer eller Telefoner til udelukkende Benyttelse i den indre kommunale Tjeneste, og under c er der givet Tilladelse til saadanne Anlæg inden for samme Ejendoms Grænser eller mellem flere samme Ejer tilhørende eller til en og samme Bedrift forenede Ejendomme. Herved er der f. Eks. givet Ejerne af flere til eet Landbrug forenede Ejendomme Afgang til at forbinde disse indbyrdes ved Telefonanlæg og en Fabrikant Afgang til at iværksætte Telefonanlæg mellem Fabrikken og dennes Oplag eller hans Kontorlokale m. m. Til Forebyggelse af Misbrug af den saaledes tilstaaede Ret og for ikke at udvide denne Art Anlæg ud over et vist lokalt Omraade er det dog anset nødvendigt i Lighed med, hvad der er sket ved fremmede Lovgivninger, at betinge Tilladelsen af, at de Steder, der forbindes ved den elektriske Ledning, ikke ligge over en vis Afstand fra hinanden, og man har efter de herværende Forhold anset en Afstand af $1\frac{1}{2}$ Mil for en passende Grænse. Det er derhos anset for rigtigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at det Statens Højhedsret undergivne Soterritorium ikke maa berøres af saadanne Anlæg.

Under b er nævnt de ved private Sjernbaner anbragte Telegraf- eller Telefonanlæg. Naar disse kun benyttes til Meddelelser vedrørende Sjernbanetjenestens Udførelse, er det naturligt at undtage dem fra Eneretten, hvorimod Koncession bør erhverves, saa snart der bliver Spørgsmaal om at give Publikum Afgang til at benytte dem til almindelig Korrespondance.

Til § 4.

Ved Bestemmelsen i denne Paragraf om, at de private Telegraf- eller Telefonanlæg, der ere i Virksomhed ved Lovens Strafftræden, kunne vedligeholdes og drives som hidtil, er der i fuldt Maal værnet om de af private alt erhvervede Rettigheder; de eksisterende Telefonanlæg ville endog for saa vidt blive bedre stillede gennem Statens Eneret end tidligere, som der ikke herefter af Private uden Statskoncession kan foretages konkurrerende Privat anlæg.

Det er ovenfor anført, at flere større